

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

---

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 128 din 21.03.2018

Dosar nr: 595/2017

Petent/ă:

Reclamat/ă: Inspectoratul de Poliție Județean Suceava

Obiect: Petentul se consideră discriminat la locul de muncă prin respingerea cererii de a fi mutat la altă structură, comparativ cu alți colegi aflați în situații similare cărora cererile le-au fost aprobate.

I. Numele, domiciliul și sediul părților

1. Numele și domiciliul procedural al petentului

2. Numele, sediul și domiciliul procedural al reclamaților

Inspectoratul de Poliție Județean Suceava

Mun. Suceava, bd. 1 Mai nr. 9, jud. Suceava, 720224

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Încălcarea dreptului la muncă și a liberei alegeri a ocupației, prin respingerea unei cereri de mutare din cadrul Serviciului de Investigații Criminale în cadrul Biroului de Operațiuni Speciale, deși altor colegi aflați în situații similare cererea le-a fost aprobată.

III. Citarea părților

4. În temeiul art. 20, alin. 4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților. Prin adresele înregistrate sub nr. 5940/13.11.2017 și nr. 6038/13.11.2017 au fost citate părțile din dosar, pentru termenul stabilit la data de 28.11.2017. S-a invocat excepția de necompetență în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008 și faptul că C.N.C.D. nu se poate pronunța cu privire la „înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii”. La termen, petentul a fost prezent iar partea reclamată a fost absentă.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

5. Prin intermediul memoriului înregistrat sub nr. 5940/08.11.2017, petentul arată că i-a fost încălcat dreptul la muncă și a liberei alegeri a ocupației, prin respingerea unei cereri de mutare din cadrul Serviciului de Investigații Criminale în cadrul Biroului de Operațiuni Speciale unde activează din data de 22.03.2013. Altor colegi aflați în situații similare cererea le-a fost aprobată.

6. Cererea de mutare pe funcția de agent I în cadrul Serviciului Arme, Explozivi, Substanțe Periculoase din cadrul Inspectoratului de Poliție al Județului Suceava a fost înaintată în luna 08.07.2016, însoțită de un raport, Serviciul Resurse Umane transmițând răspunsul nr. 209397/28.07.2016 prin care precizează că cererea a fost analizată de către conducerea structurii de poliție însă nu a primit aviz favorabil din considerarea situației operative și a deficitului de personal.

7. Cererea petentului a fost reînnoită în luna iunie 2017 pentru mutarea la Brigada de Operațiuni Speciale Suceava, Serviciul Resurse Umane transmițând răspunsul nr. 258766/04.07.2017 prin care comunică faptul că cererea nu a fost avizată de către conducerea Serviciului Investigații Criminale din cauza deficitului de personal cu care se confruntă structura în care își desfășoară activitatea. Se revine în aceeași lună cu o altă cerere de mutare, care a primit din nou aviz nefavorabil prin răspunsul nr. 503822/21.08.2017. Petentul consideră că legea nu condiționează exercitarea dreptului la muncă de existența personalului necesar.

8. Între timp, la data de 16.08.2017, urmare a notei de fundamentare nr. 3095753/19.06.2017 conform căreia petentul a fost identificat pentru ocuparea unui post de agent la Direcția Operațiuni Speciale – Brigada Operațiuni Speciale Suceava – Serviciul Supravegheri Operative, acesta face un raport prin care arată că este de acord cu mutarea. Raportul este avizat favorabil de către comisarul șef..., șeful B.O.S.M. Cu toate acestea, la 19.10.2017 este emisă adresa cu nr. 264712 prin care petentului i se comunică faptul că nu mai este oportună modificarea raporturilor de serviciu și că raportul va fi clasat, fără nici o justificare obiectivă.

9. În perioada în care a fost trimisă petiția spre C.N.C.D., cererea de mutare a fost din nou înaintată I.P.J. Suceava. Răspunsul părții reclamate a fost trimis petentului, cu titlu de confidențialitate, imediat după citirea făcută de către C.N.C.D. În acesta se arată că primele avize nefavorabile au ținut de situația operativă și deficitul de personal din structura în care își desfășoară activitatea petentul iar în ultimul, avizul nefavorabil s-a datorat structurii unde s-a solicitat mutarea, care nu a apreciat modificarea raporturilor de serviciu ca fiind oportună. În adresă se mai arată că în cazul celor patru colegi la care se face referire, doar unul dintre ei își desfășura activitatea în același birou cu petentul, în cazul altor doi cererile fiind respinse iar cu privire la ultimul dintre ei momentul mutării nu este cel specificat de petent. Mai mult, se arată că Ordinul invocat, cu nr. 300/2004, a fost abrogat.

10. Petentul se consideră discriminat prin faptul că de la depunerea primei cereri și până la data depunerii petiției au mai cerut mutarea la alte structuri un număr de patru colegi (nominalizați) care au primit avize favorabile.

11. În opinia petentului au fost încălcate prevederile art. 27 alin. 19 privind mutarea din Legea nr. 360/2002 actualizată; prevederile art. 112-115 privind mutarea din Ordinul M.A.I. nr. 300/2004; art. 4 alin. 2, art. 20 alin. 2, art. 148 alin. 2 și art. 41 din Constituția României pentru că nu a fost respectat dreptul la muncă, transparența, șansele egale de promovare și evoluție în carieră; art. 1 alin. 2 și art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000, republicată; art. 14 și art. 1 alin. 1 al Protocolului nr. 12 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului; art. 52 alin. 1 și 3 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene; art. 23 alin. 1 și 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului; art. 6 alin. 1 și 3 teza I și II, art. 4 alin. 3 teza a II-a și a III-a din Versiunea Consolidată a Tratatului privind Uniunea Europeană.

12. Sunt făcute trimiteri spre exemplificare la jurisprudența europeană pentru a demonstra că normele juridice internaționale privitoare la protecția drepturilor omului au aplicabilitate directă în dreptul intern: hotărârea C.J.U.E. V_Gend en Loos din 05.02.1963; hotărârea C.J.U.E. din 00.03.1979 dată în cauza Amministrazione della finanze dello Stato/Simmenthal nr. C 106/77;

hotărârea C.J.U.E. din 30 mai 2000, Carbonara ....., paragraf 68; hotărârea C.J.U.E. din 22 martie 2001, Streletz, Kessler și Krenz împotriva Germaniei, paragraf 49 și altele. Se mai citează și Opinia nr. 9/10.11.2006 a Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni adresată Comitetului de Miniștri a Consiliului Europei art. C lit. c) pct. 45 și Recomandarea (2004)5 a Comitetului de Miniștri către statele membre privind verificarea compatibilității proiectelor de lege, a legilor în vigoare și a practicilor administrative cu standardele impuse de C.E.D.O.

13. Petentul face apel la deciziile nr. 818, 819 și 820 din 03.07.2008 prin care Curtea Constituțională a stabilit prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, ca fiind neconstituționale. De asemenea, consideră incidente prevederile art. 16 și art. 21 din Constituția României, ale Codului muncii, precum și Decizia nr. 54/2000 a Curții Constituționale a României, care a statuat că „principiile nediscriminării sunt cele cuprinse în art. 4 alin. 2 din Constituție, însă acestea pot fi extinse potrivit prevederilor art. 20 din Constituție, cae permit corelarea dispozițiilor constituționale cu tratatele și pactele internaționale la care România este parte. Sunt expuse și deciziile Curții Constituționale cu nr. 340 din 28 iunie 2005 și nr. 20 din 2 februarie 2000, precum și spețe ale C.E.D.O. legate de art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

14. În concluzie, petentul consideră că se află într-o situație discriminatorie deoarece mutarea a fost respinsă iar colegilor le-a fost aprobată, fiindu-i afectat dreptul la muncă, a liberei alegeri a ocupației, îngrădirea dreptului de a alege. Prejudiciul creat acestuia constă în diferența semnificativă de salariu dintre postul pe care se afla și cel pe care dorea să fie mutat. Se aduce în sprijin Hotărârea C.E.D.O. din 21.02.2008 în cauza D ___ împotriva României, unde s-a constatat existența discriminării între reclamant și alte persoane care aparțineau aceleiași categorii profesionale.

15. În drept, sesizarea este întemeiată de dispozițiile O.G. nr. 137/2000, republicată, art. 14 și art. 1 din Protocolul nr. 12 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

16. Se atașează informații cu privire la dosarul 3986/86/2016 de anulare a unui act administrativ contra M.A.I. Jandarmeria Română, soluția dată fiind de admitere a acțiunii, constatându-se caracterul nejustificat al avizului negativ emis de pârât privind cererea de transfer a reclamantului înregistrată și obligația pârâtului de avizare favorabilă a cererii de transfer și plata cheltuielilor de judecată.

17. În concluziile cu nr. 6570, trimise la 12.12.2017, petentul respinge ca nefondată excepția necompetenței materiale a C.N.C.D., menținându-și convingerea că a fost discriminat, acest lucru rezultând din chiar răspunsul formulat de I.P.J. Suceava. Mutările celor patru colegi au fost confirmate iar invocarea celorlalți doi ale căror cereri au fost respinse nu sunt însoțite de nominalizarea lor și nici de motivele respingerii.

18. Prin adăugirile făcute prin adresa nr. 727/12.02.2018 petentul depune întâmpinarea depusă de I.P.J. Suceava la dosarul nr. 7755/86/2017 al Tribunalului Suceava, dorind să arate reaua credință de care s-a dat dovadă prin refuzul de a comunica actele solicitate, respectiv depunerea de acte nesolicitate. Din înscrisurile depuse rezultă că i-a fost încălcat dreptul la muncă, dreptul la o șansă egală de promovare și evoluție în carieră, faptul că I.P.J. a dat dovadă de exces de putere și că există un tratament diferențiat față de alți colegi, neexistând o explicație rezonabilă, obiectivă și serioasă.

Susținerile părții reclamate

19. În adresele cu nr. 6315/28.11.2017 și 6384/04.12.2017 ale părții reclamate se admite excepția de necompetență a C.N.C.D., întrucât faptele reclamate nu sunt fapte de discriminare, nefiind îndeplinite condițiile cumulative ale legii.

20. Pe fondul cauzei s-a verificat faptul că petentul a depus patru solicitări de mutare din anul 2016 până în prezent. La primele trei solicitări refuzul a avut ca motivație deficitul de personal, respectiv volumul de muncă raportat la numărul de lucrători încadrați la nivelul structurii. Cea de-a patra solicitare n-a fost în schimb însușită de către conducerea structurii unde a fost solicitată mutarea, motivat de faptul că nu exista un demers de mutare conform regulilor de recrutare stabilite la nivelul I.G.P.R.

21. Referitor la mutările altor colegi din același serviciu, partea reclamată precizează că unul singur făcea parte din același serviciu cu petentul, acesta fiind într-adevăr mutat la 01.01.2017 la Biroul pentru Imigrări Suceava din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări. Ceilalți doi colegi au fost mutați în datele de 15.04.2017 și 01.09.2016, mutarea din anul 2016 fiind condiționată de ocuparea funcției vacante cu celeritate și includerea unei funcții de ofițer de poliție în cadrul procedurii de trecere în corpul ofițerilor de poliție a agenților care îndeplinesc condițiile legale. În legătură cu cea de-a patra mutare, destinația și data specificată de către petent sunt eronate.

22. Prin urmare, aserțiunea potrivit căreia „s-a creat o situație discriminatorie” nu este fundamentată.

23. În ceea ce privește încălcarea unor prevederi legale, Ordinul ministrului nr. 300/2004 invocat de către petent a fost abrogat de Ordinul ministrului nr. 140/2016 privind activitatea de management resurse umane în unitățile de poliție ale M.A.I. iar potrivit art. 27¹⁹ din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare „Polițistul poate fi mutat în aceeași unitate sau într-o altă unitate din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, din aceeași localitate sau din altă localitate, cu acordul șefului unității în care este încadrat, precum și al șefului unității în care urmează să se mute.” Această mențiune este prevăzută și la art. 16 din Anexa 7 la Ordinul ministrului nr. 140/2016.

24. Din interpretarea prevederilor legale reiese că nu este instituită obligativitatea aprobării modificării raporturilor de serviciu la cerere sau în interesul serviciului, nefiind suficientă îndeplinirea condițiilor de studii și a cerințelor postului, acestea din urmă fiind condiții indispensabile, fără de care un polițist nu poate ocupa o funcție vacantă. Se apreciază astfel că cererea formulată nu este întemeiată.

25. Se mai precizează faptul că petentul a formulat acțiune în instanță cu acest obiect.

V. Motivele de fapt și de drept

26. Colegiul director constată că petentului i s-a respins o cerere de mutare din cadrul Serviciului de Investigații Criminale în cadrul Biroului de Operațiuni Speciale unde activează din data de 22.03.2013. Alți colegi ai petentului au obținut mutarea.

27. Se admite excepția de necompetență invocată din oficiu privind înlăturarea consecințelor faptelor de discriminare, având în vedere faptul că CNCD nu poate formula astfel de obligații față de reclamați în conformitate cu prevederile **O.G. nr. 137/2000**. Doar instanțele de judecată sunt investite cu astfel de competențe.

28. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

29. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere

- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

30. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

31. Colegiul director constată că situația petentului, conform probatoriului existent în dosar, nu este analoagă cu situația colegilor care au obținut mutarea, în consecință neavizarea mutării petentului din cadrul serviciului unde activează nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admite excepția de necompetență invocată din oficiu privind înlăturarea consecințelor faptelor de discriminare conform art. 28-32 din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**;

2 neavizarea mutării petentului din cadrul serviciului unde activează nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**;

3. o copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU TATIANA VERONICA – Membru

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Data redactării: 23.05.2018

**Red.: S.V.T./U.S.D.
Motivat: I.H.**